

Haat, verraad en liefde

Een koninklijke kwestie
een humoristisch doch sinister verhaal
voor de jeugd

door

J.J.M. OUWEHAND

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HAAT, VERRAAD EN LIEFDE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **J.J.M. OUWEHAND** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Prins Edo: Een rode broek tot op de kuiten, hoge witte sokken eronder en zwarte lakschoenen met een grote gouden gesp. Een witte blouse met wijde mouwen, hieroverheen een strak rood gillet.

Pepijn: Een koninklijke nar, gekleurde sliertjes aan zijn kleding, schoenen met lange punten en een muts met belletjes.

Jerome: Een fraaie lange suede jas, en tevens een kniebroek. Hij draagt een bescheiden witte pruik, met aan de achterkant een staartje met een zwarte strik

Christine: Gekleed in een wat eenvoudige jurk

Antonius: De wachter, hij draagt een harnas. Hieronder een lang wit pyamapak.

Ketinka: Gekleed in een witte jurk met zwarte accenten. Ook heeft ze een schort om, en een kapje over haar haar.

Markies Roedolfus: Hij draagt een uniform, met een groot lint van zijn linkerschouder naar zijn rechterheup. Op zijn zwarte lakschoenen heeft hij twee grote strikken, en hij draagt een hoge witte pruik. Ook heeft hij zijn gezicht bepoederd en een schoonheidsvlekje.

Hertogin du Pompunee: Ze draagt een grote gekleurde jurk met veel lagen, en een enorme pruik. Deze is versierd met veertjes, parelkettingen en bloemen. Haar gezicht is bepoederd, en ook zij heeft een schoonheidsvlekje.

Barones van Wezeldonck: Ze draagt tevens een grote jurk, maar met wat donkerdere kleuren. Ook zij draagt een witte pruik, en ook haar gezicht is bepoederd met een schoonheidsvlekje.

Scene 1

We zien de jonge prins Edo op een troon zitten. Naast hem staat zijn hofmeester, Jerome, en in de hoek van de zaal zit de hofnar Pepijn, hij speelt op een kleine banjo. Bij de uitgang staat een wachter.

Edo: Ik verveel me. (*lange stilte en een diepe zucht*) Jerome!

Jerome: Ja majesteit?

Edo: Ik verveel me.

Jerome: Het spijt me majesteit, wat kan ik voor u betekenen?

Edo: Weet ik niet.

Jerome: Wellicht wilt u de tijd nemen om mijn plannen voor de nieuwe defensie eens te bekijken? Ons leger kan wel wat nieuwe strategieën gebruiken. En het aantal wachters in het paleis is naar mijn mening behoorlijk ondermaats.

Edo: Jerome, je weet hoe ik denk over dat soort dingen. Oorlog is voor barbaren, en wie heeft er wachters nodig is zo'n saai paleis als deze? Dit is de laatste keer dat je hierover begint!

Jerome: Wat u wenst sire.

Edo: Ik verveel me nog steeds.

Jerome: Permiteer mij u te voorzien van diverse opties ter vermaak.

Edo: Ga je gang.

Jerome: Wat dacht u van een fijne wandeling door een van onze prachtige tuinen?

Edo: Ga door.

Jerome: Of een sportief partijtje vossenjagen?

Edo: Nah.

Jerome: Ik kan u een boek laten voorlezen.

Edo: Hm

Jerome: Een kamerkoor uitnodigen...

Edo: bleh

Jerome: ...een high tea?

Edo: Da's voor meiden.

Jerome: Een riddertoernooi dan?

Edo: Nou, dat is dan weer gelijk zo'n bloederige bende.

Jerome: Wellicht heeft u zin in een ball du Masque?

Edo: Mjah...

Jerome: U bent gek altijd gek op ball du Masque. Weet u nog de laatste keer?

Edo: Vorige week? Ja, dat was wel gezellig.

Jerome: Wanneer u het wenst, kan ik vanavond nog alles hebben georganiseerd.

Edo: Goed dan, tref de voorbereidingen. Je kunt gaan.

Jerome: Dank u majesteit. (*Jerome maakt een lichte buiging en loopt af.*)

Edo: Pepijn?

Pepijn: Majesteit?

Edo: Ik verveel me...

Pepijn: Maar majesteit, u kunt doen wat u wilt. U bent machtig en rijk, iedereen ligt aan uw voeten.

Edo: Mja, dat is het hem nou juist.

Pepijn: Wat wilt u dat ik voor u doe?

Edo: Weet ik veel. Zing maar een liedje om de tijd te doden.

Pepijn: Zoals u wenst oh Prins. (*Hij zet een deuntje in en zingt.*)

Pepijn: Welke sterke arm regeert
over den uitgestrekte eerd
Wiens tenue is zo bordeaux
Het is die van Prins Edo

De fermste knapen staan aan zijn kant
Hij heeft de mooiste kuiten van het land
Hij is van hoog niveau
onze Prins Edo

En bij onraad trekt hij zijn zwaard
kleedt zich in harnas, en zadelt zijn paard
Hij verslaat het gespuis,
desnoods met de vuist.
En wee oh diegeen
die zijn weg kruist.
Zijn machtige machtigheid,
Met zo een brede kaak
Hij is zo mannelijk en prachtig
Zo volkomen volmaakt
Onze prins Edo!

Edo: Nou nou nou nou nou.

Pepijn: Pardon heer?

Edo: Je overdrijft wel een beetje vind je niet?

Pepijn: Overdrijven?

Edo: Zo volmaakt zijn mijn kaken niet hoor. En ik heb nog nooit met de vuist op gespuis ingeslagen.

Pepijn: Het is een loflied heer...

Edo: Dat hoor ik ja

Pepijn: Wilt u dat ik iets anders zing?

Edo: Heb je nog iets wat ik niet ken?

Pepijn: Ik kan de ballade van uw fortuinlijke avonturen voor u voordragen.

Edo: O ja? Waar gaat die over?

Pepijn: Sta me toe... Oh Prins Edo, zo ver van huis...

Edo: Hier, daar ga je al.

Pepijn: Sorry?

Edo: "Ver van huis." Na-ah.

Pepijn: Het spijt me Prins, wat wilt u dat ik zing?

Edo: De waarheid?

Wie ligt er weer op de troon,
draagt iedere dag dezelfde kroon,
heeft geen vrienden, geen pa en geen ma,
Prins Edo, hoera.

Pepijn: Het deert me u zo teneergeslagen te aanschouwen heer.

Edo: Praat je in het echt ook zo?

Pepijn: ... neem mijn verwarring niet kwalijk majesteit.

Edo: Zeg je dat thuis ook? Als je eten is mislukt. "Het deert me deze stampot zo onverteerbaar te aanvaarden." Dat je vrouw dan zegt "Neem mijn mislukkingen niet kwalijk echtgenoot."

Pepijn: Ik heb helaas geen vrouw majesteit. Maar als ik die wel had, zou ik haar uiteraard niet zo aanspreken als u. U bent de majesteit, majesteit. Onze vorst en voorbeeld. Alleen al het mogen verkeren in uw omgeving maakt mijn bestaan waardig. Ik kniel eerbiedig voor uw aanblik.

Edo: Weet je dat er niemand is die mij bij mijn voornaam aanspreekt? Helemaal niemand. De laatste keer dat ik iemand "Edo" heb horen zeggen, was de laatste keer dat ik mijn moeders stem heb gehoord. Althans... van wat ik me er nog van kan herinneren...

Pepijn: Uw verleden is onrechtvaardig geweest voor u, oh majesteit.

Edo: Heb jij nog ouders?

Pepijn: Ik heb een moeder.

Edo: Ja? Is zij ook een nar? Of werkt dat niet zo bij jullie narren?

Pepijn: Mijn moeder was een geitenmelkster. Vroeger hadden we veel geiten. Iedere dag geitenkaas. Ik denk dat ik in mijn jonge jaren het gewicht van wel honderd geiten in kaas moet hebben gegeten. 's Ochtends een plak geitenkaas met een glas geitenmelk, 's middags geitenbrei met thee en gekookte geitenmelk, en 's avonds; fondue. Geitenkaasfondue dan welteverstaan. Ik kan geen geitenkaas meer zien. Zij helaas ook niet, ze is blind weet u. Blind, halfdoof en erg oud.

Edo: Klinkt als een interessante jeugd. Daar zou je liedjes over moeten schrijven, over dat soort dingen. Beter dan die leugens over verzonnen avonturen en heldhaftigheden.

Pepijn: Zoals u wenst majesteit.

Edo: Edo.

Pepijn: Majesteit Edo.

Licht fade uit.

Scene 2

We zijn in een andere ruimte van het paleis. We zien Jerome opkomen, hij rinkelt een belletje, er komt een hofmeisje op, het is Ketinka.

Jerome: Ketinka, er staat voor vanavond een Ball du Masque op de planning.

Ketinka: Alweer?

Jerome: Bewaar uw klaagzang. Ik verwacht uw uiterste inzet om ook deze avond weer tot een geslaagd feest te maken. Dus hup, voort, vul de voorraden, poets de glazen, verlicht de zaal. En doe iets aan dat slonzige kapsel van je, zorg dat je er vanavond stralend bijloopt.

Ketinka: Ja Jerome.

Jerome: Ik ben in mijn kamer, uitnodigingen uitzenden. Ik wil niet gestoord worden.

Ketinka: Ja Jerome.

Jerome af. Pepijn komt op, hij zet zijn bladmuziek voor vanavond klaar.

Ketinka: Tss, wat een hork is die man toch. Vind je het geen hork Pepijn?

Pepijn: Wat zei hij nu weer?

Ketinka: Dat mijn kapsel slonzig is, en ik meer moet stralen. Alsof ik niet altijd al stralend ben.

Pepijn: Zo is het. Als je nog harder straalt moet de prins zonnebrand gaan dragen.

Ketinka: Ja. Zonnebrand, precies.

Pepijn: En een zonnebril.

Ketinka: Ha ha ja een zonnebril ja. Oh wat ben je toch een grappigerd. Daar moet je echt eens iets mee gaan doen.

Pepijn: ...oke... (*Pepijn weer af.*)

Dan sluipt er een jongedame binnen. Ketinka schrikt en verstopt zich. De jongedame is op haar hoede, wanneer ze merkt dat de kamer verlaten is, kijkt ze nieuwsgierig om zich heen. Dan verschijnt Jerome.

Jerome: Christine ben jij helemaal gek geworden, wat doe jij hier?

Christine: Jerome, je liet me schrikken gekkie.

Jerome: We hadden afgesproken dat jij op mijn kamer zou blijven...

Christine: Ongelooflijk, wat een prachtige zalen... al dat goud... die

kroonluchters.... dat behang...

Jerome: Niet aankomen!

Christine: Is dit echt? *(Ze raakt een kandelaar aan.)*

Jerome: Echt, ja. Echt en duur. En heel breekbaar.

Christine: Je bent knap als je gestresst bent... *(Wil hem zoenen.)*

Jerome: Hou op, niet hier.

Christine: Vind je het dan niet spannend?

Jerome: Doe effe normaal nu! Als iemand ons ziet, word ik ontslagen!

Je weet dat je hier niet mag zijn!

Christine: Ach joh, ontspan je toch eens. Doe jij nooit eens iets wat eigenlijk niet mag?

Jerome: Eh ja, nu bijvoorbeeld. Ik had je nooit je zin moeten geven. Dat is het probleem met jou. Op een of andere manier weet je me altijd weer zo gek te krijgen dat ik dit soort stomme dingen doe. Maar goed, je hebt gehad wat je wilde, je hebt gezien waar ik werk, je kunt maar beter weer naar huis gaan nu.

Christine: Ah honneponnie? Ik ben hier pas net...

Jerome: Lang genoeg, ik heb nog veel te doen, ik moet nog een ball de masque organiseren...

Christine: Oh, ik kan je helpen!

Jerome: Nee, je gaat naar huis.

Christine: Maar ik wil graag helpen.

Jerome: Ik zei nee. Ik zei, ... je kunt beter naar huis gaan...

Christine: Alsjeblieeeeeeft?

Jerome: Oke dan, heel eventjes dan, maar je moet echt op mijn kamer blijven!

Christine: Ow, je bent zo lief! Ik weet wat, ik kan de uitnodigingen schrijven! Ik heb een heel mooi handschrift.

Jerome: Doe dat.

Christine en Jerome af. Dan komt Ketinka weer tevoorschijn.

Ketinka: Betrapt. *(Ze grinnikt.)*

Dan komt prins Edo op, Pepijn loopt achter hem aan en zingt.

Pepijn: De hel'dre rivieren, hun rijke oevers
is het decor van ons kudde tweehoefers
Groene weiden alwaar ze grazen
het verse gras weldra jonge kazen.
Oh thuis, in mijn gedachte voor altijd
iedere kaas en iedere geit.

Edo: Prachtig, knap hoor. Zo maar uit het hoofd? Onwijs.
Pepijn: Dank u majesteit Edo.
Edo: Nou, ik ga me maar een omkleden voor vanavond. Een leuk kostuum uitzoeken. Iets... glamoureuus.
Pepijn: U bent altijd glamoureuus, majesteit
Edo: ja ja ja. Neem een paar uur vrij. Ik zie je vanavond. Ketinka, ik heb assistentie nodig.
Ketinka: Natuurlijk majesteit.
Edo: Ik verwacht u over vijf minuten in mijn kleedvertrek. (*Edo af.*)
Ketinka: Leuk liedje hoor.
Pepijn: Hm?
Ketinka: Over die groene weides enzo.
Pepijn: Oh, dank je.
Ketinka: Denk je echt aan iedere geit?
Pepijn: Wat? Nee, natuurlijk niet. Weet je hoeveel geiten we hadden?
Ketinka: hihihhi
Pepijn: Wat?
Ketinka: Je bent zo grappig
Pepijn: Dat was geen grap. We hadden echt erg veel geiten.
Ketinka: Hahaha, hoe je 'geiten' zegt.
Pepijn: Geiten?
Ketinka: Nou, hou op, ik krijg haast geen lucht. Grapjas dat je bent.
Pepijn: Oke...

Jerome komt op.

Jerome: Dit gaat niet snel genoeg! Doorwerken doorwerken Ketinka! Je bent nog niet eens op de helft!
Ketinka: De prins heeft mijn assistentie verzocht Jerome, ik wordt over vijf minuten in zijn kleedvertrek verwacht...
Jerome: Assistentie? Assistentie waarvoor? Om zijn broek dicht te ritsen? En de kandelaren dan?
Ketinka: Ik weet het niet...
Jerome: Nee natuurlijk niet. Nou hup, je hebt toch nog vijf minuten? Wat sta je hier dan stom te staan. Hup hup! En jij dan?
Pepijn: Ik?
Jerome: Moet jij jezelf niet even nuttig gaan maken? Hm?
Pepijn: De prins permiteerde mij een paar uur vrij Jerome.
Jerome: Ja? Nou dat is mooi, dan kun jij de zaal aankleden. Regel bloemen!
Pepijn: Ja Jerome.
Jerome: Bloemen, veel bloemen. En grote strikken. Zorg dat de zaal

mooi is als nooit tevoren!

Pepijn: Ik zal mijn best doen Jerome.

Jerome: Dus wie moet de kandelaren weer poetsen? Ik. Dit is werkelijk absurd. Dit is geen taak voor een hofmeester van adel! (*Jerome grijpt alle kandelaren mee, en loopt boos af.*)

Pepijn: Die Jerome... die barst nog eens een keer uit zijn panties.

Ketinka: Hahahahahahaha

Licht fade uit.

Scene 3

We zien de prins voor een aankleedspiegel. Hij heeft een prachtig kostuum aan. Ketinka helpt hem met het insnoeren en vastgespen.

Ketinka: U ziet er weer waanzinnig uit majesteit! De dames zullen niet van u af te slaan zijn vanavond...

Edo: Als je doelt op mijn gasten, heb ik weinig hoop. Barones van Wezeldonck is een chagerijnige ouwe taart, Markies Roedolfus is een man, en valt daarmee buiten de boot, en Hertogin du Pompunee is een uitzonderlijk vreemde eend in de bijt. Soms vraag ik me wel eens af of zij niet verkeerd om is geboren.

Ketinka: Waarom nodigt u dan geen andere dames uit?

Edo: Omdat, mijn beste meid, omdat zij van adel zijn, en andere dames zijn dat niet. Niet in een straal van 100 kilometer in ieder geval. Ik kan moeilijk vragen of er in het buitenland misschien een paar knappe prinsessen zijn die zin hebben om vanavond op mijn feestje te komen.

stilte

Edo: Ach wat klets ik eigenlijk. Ik ben machtig en rijk! Ik kan uitnodigen wie ik wil. Als ik knappe prinsessen op mijn feestjes wil, dan wil ik dat. Stel Jerome op de hoogte van mijn wensen. Zeg hem aan de gastenlijst toe te voegen; Prinses Ilse-Annelise van Floria, eh... Prinses Machteld van Luxemburcht en Prinses Helena van Woubacht-Bergen. Je kunt gaan.

Ketinka: Natuurlijk majesteit. *(Ketinka af.)*

Edo: En zeg hem dat er haast bij is! Het is een eind reizen, het zou zonde zijn als ze niet op tijd kunnen komen. *(Hij loopt naar een schilderij van zijn vader en buigt.)* Hoort u dat vader? Ik krijg prinsessen op bezoek. Vrouwelijke prinsessen. Knappe mooie jonge koninklijke meisjes-prinsessen. Wie weet zit er een geschikte huwelijkskandidate tussen... Dat zou de boel wel wat gezelliger maken hier... Ik vraag me af hoe dat bij u en moeder moet zijn gegaan... Was dat liefde op het eerste gezicht? Lijkt me maar lastig, om uitgehuwelijkt te worden, zoals jullie. Maar aan de andere kant ook wel weer makkelijk. Iemand die je helpt met uitzoeken. Iemand die je voorstelt aan andere kringen. Ik bedoel, ik moet het allemaal zelf maar uitzoeken. Jullie moesten zo nodig ziek worden en dood gaan, en mij achterlaten in dit achterlijke paleis met zijn stomme tachtig tuinen en zijn eeuwig beleefde personeel! Vond u dat niet

frustrerend vader, dat er niemand was die eerlijk tegen je durfde te zijn? Weet je hoe stom je jezelf voelt, als je de hele dag voor schut hebt gelopen omdat niemand het lef had om te zeggen “Edo, er hangt een strook wcpapier uit je broek.” of “Hee Edo, er zit spinazie op je tanden.” Waar zijn ze zo bang voor, denken ze dat ik ze onthoofd ofzo? Waren ze ook zo tegen u?

We horen iemand op de deur kloppen.

Edo: Entree.

Jerome: Majesteit, vergeeft u mij...

Edo: Gaan we weer...

Jerome: Ik vernam uw wens om extra gasten uit te nodigen...

Edo: Ja? Vind u dat geen goed idee?

Jerome: Natuurlijk wel, zeker wel, u heeft enkel maar goede ideeën...

Edo: Als u het zegt...

Jerome: Maar mag ik vragen... waarom specifiek deze dames? Zij wonen een eind weg, ik weet niet zeker of ik in staat ben om hen hier op tijd te kunnen laten arriveren.

Edo: Tuurlijk. Ik zal eerlijk zijn Jerome. Ik ben eenzaam. Ik verveel mij. Ik ben het alleen zijn zat. En ik hoop dat een van deze bevallige jonge prinsessen mij interessant genoeg vindt, om in mijn aanwezigheid te verkeren. Wellicht ontstaat er een mooie vriendschap, of een romance...

Jerome: Een romance? U bent op zoek naar een partner?

Edo: Ik sta er voor open ja. Vind u dat een goed idee?

Jerome: Natuurlijk majesteit natuurlijk, wat u wilt.

Edo: Zoiets dacht ik al. Verder nog iets?

Jerome: Nee majesteit, ik zal mijn best doen.

Edo: Ik verwacht niets minder. Je kunt gaan.

Jerome af.

Edo: Ik zei het toch...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto